

Sygn. akt III U 618/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	sekr. sądowy Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 grudnia 2013r. w Suwałkach

sprawy **E. D.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o wysokość świadczenia

w związku z odwołaniami E. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 14 czerwca 2013r. znak (...)

z dnia 30 lipca 2013r. znak (...)

z dnia 9 sierpnia 2013r. znak (...)

i znak (...)

oddala odwołania.

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 14.06.2013r. przeliczył emeryturę **E. D.**, przyjmując do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych, tj. od 1.01.1993r. do 31.12.2002r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 271,97% i został ograniczony do 250%, gdyż nie mógł przekraczać tej wysokości. Podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 250% przez 2059,92 zł, tj. kwotę bazową, wyniosła 5149,80 zł. Podstawa wymiaru po waloryzacji wnosi od 1.03.2012r. 6241,82 zł, a od 1.03.2013r. – 6491,49 zł. Do ustalenia wysokości emerytury uwzględniono 46 lat i 8 miesięcy okresów składkowych, tj. 560 miesięcy i 1 miesiąc okresów nieskładkowych. Wysokość emerytury Zakład obliczył od kwoty bazowej obowiązującej na dzień 29.02.2008r. w wysokości 2059,92 zł.

Decyzją natomiast z dnia 30.07.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił E. D. przeliczenia podstawy wymiaru emerytury.

Wskazał mianowicie, że zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. jedn. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Wskaźnik natomiast wyliczony z 10 lat kalendarzowych, uwzględniający wynagrodzenie po przyznaniu emerytury, tj. od 2003r. do 2012r., wyniósł 245,08%, zaś wyliczony wcześniej na podstawie wynagrodzeń od 1.01.1993r. do 31.12.2002r. – 271,97%.

Wskazał też, że zgodnie z art. 111 powołanej ustawy, przelicza się wysokość podstawy wymiaru:

- z liczby kolejnych lat kalendarzowych w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia lub

- z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie świadczenia albo o ponowne ustalenie wysokości świadczenia lub

- z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie podstawy wymiaru świadczenia,

a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Po przeliczeniu z 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie świadczenia, tj. z okresu 20 lat od 1988r. do 2007r. wskaźnik wyniósł 271,97%

Wskaźnik wyliczony z 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o ponowne przeliczenie, tj. z okresu 20 lat od 1993r. do 2012r. też wyniósł 271,97%. Natomiast wskaźnik wyliczony z 20 lat kalendarzowych z całego okresu zatrudnienia wyniósł 258,52%.

W związku więc z tym, że wysokość obliczonych zgodnie z art. 110 i 111 wskaźników nie jest wyższa od dotychczas ustalonego, Zakład odmówił prawa do przeliczenia podstawy wymiaru.

W odwołaniu od decyzji z dnia 30.07.2013r. E. D. wniosła o jej zmianę i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez przyznanie jej przeliczonej od aktualnej kwoty bazowej emerytury w kwocie 5418,44 zł od marca 2013r. Zaskarżonej decyzji zarzuciła błędną interpretację art. 15 ust. 4 pkt. 3, 4 i 5 oraz art. 110 i art. 111 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. jedn. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), a w konsekwencji wadliwe ich zastosowanie do przeliczenia na jej wniosek z dnia 28.03.2013r. przyznanej w 2007r. emerytury.

W uzasadnieniu odwołania wskazała, że organ rentowy w swoich decyzjach z dnia 14.06.2013r. jak i z 30.07.2013r. odmawiającej jej prawa do przeliczenia podstawy wymiaru emerytury, utożsamia obliczoną średnią arytmetyczną ze stosunku rocznych kwot wymiaru składki emerytalnej do przeciętnego wynagrodzenia (art. 15 ust. 4 pkt. 1, 2 i 3 ustawy emerytalnej) ze wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru stosowanym do obliczania emerytury, podczas gdy faktycznie ma to miejsce tylko wtedy, gdy obliczona średnia arytmetyczna nie przekracza 250%, jeżeli obliczona średnia arytmetyczna przekracza 250% z zastrzeżeniem art. 15 ust. 3 w powiązaniu z ust. 5 wynika, że nie staje się ona wskaźnikiem (wvpw), wskaźnikiem wvpw jest wtedy wynikający z ustawy wskaźnik 250%. Taka zaś sytuacja ma miejsce w jej przypadku, zarówno w decyzji z 2007r. jak i decyzji z 2013r. średnia arytmetyczna przekracza 250% i wvpw jest przyjmowany z ustawy, tj. 250%. Wynikający z art. 110 ust. 2 warunek posiadania wyższego wvpw dotyczy

tylko wskaźnika „obliczonego”, a nie wskaźnika przyjętego z ustawy, który zawsze jest stały i wynosi 250%, nie może być wyższy, gdyż jest maksymalny. Organ rentowy błędnie więc zastosował art. 110 ustawy emerytalnej do jej wniosku o przeliczenie emerytury, w konsekwencji wyciągnął błędne wnioski: że wskaźnik nie wzrósł, a warunek ustawowy nie został spełniony i bezpodstawnie odmówił jej prawa do przeliczenia podstawy wymiaru emerytury od aktualnej kwoty bazowej.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją też z dnia 9.08.2013r. odmówił E. D. przeliczenia podstawy wymiaru emerytury.

Podniósł mianowicie, że obecnie wyliczony na podstawie wynagrodzeń od 1.01.1993r. do 31.12.2002r. wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury ustalony jest już na 273,62%, a wyliczony z 10 lat kalendarzowych uwzględniający wynagrodzenia po przyznaniu emerytury tj. od 2003r. do 2012r. wyniósł 250,31%. Uzasadniając więc dalej jak w decyzji z dnia 30.07.2013r. wskazał, że w związku z tym, że wysokość obliczonych zgodnie z art. 110 i 111 wskaźników nie jest wyższa od dotychczas ustalonego, Zakład odmówił prawa do przeliczenia podstawy wymiaru.

Decyzją również z dnia 9.08.2013r. organ rentowy przeliczył E. D. emeryturę z uwagi na zwiększenie o trzy miesiące okresu składkowego.

W odwołaniu od tych decyzji E. D. wniosła o ich zmianę i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez przyznanie jej przeliczonej od aktualnej kwoty bazowej emerytury w kwocie 5418,44 zł od marca 2013r., składając do nich te same zarzuty co i do zaskarżonej decyzji z dnia 30.07.2013r.

W odpowiedzi na te odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie, uzasadniając jak w zaskarżonych decyzjach, wskazując, że odwołująca się wnosila o przeliczenie podstawy wymiaru emerytury w oparciu o zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za lata 2007-2012 z dnia 14.04.2013r. i zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za lata 1993-2006 z dnia 28.08.2007r. z Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. i pism tego Przedsiębiorstwa z dnia 11.04.2013r. i 17.05.2013r.

Wynikało również z tej odpowiedzi, że obecny już wskaźnik podstawy wymiaru emerytury odwołującej się ustalony na 273,62% wyliczono z 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie świadczenia, tj. z lat 1988-2007.

Sąd Okręgowy w Suwałkach ustalił i zważył, co następuje:

Odwołań za uzasadnionych uznać nie można było.

W sprawie nie ulega wątpliwości, że odwołująca się po przyznaniu emerytury w dniu 11.10.2007r. nadal kontynuowała zatrudnienie w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. Mogła więc z racji wzrostu okresów składkowych wnosić co trzy miesiące o przeliczenie emerytury. Tak też czyniła i organ rentowy przeliczał jej z tego względu emeryturę. Tak uczynił również decyzją z dnia 14.06.2013r., w której wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury przyjął w dotychczasowej wysokości 271,97%, choć odwołująca się w dniu 28.03.2013r. złożyła wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru emerytury. Stąd Sąd przyjął, że odwołanie E. D. dotyczy również i właśnie decyzji z dnia 14.06.2013r., w której to organ rentowy wstępnie odniósł się już do wniosku o przeliczenie podstawy wymiaru emerytury, a tym samym i wyliczenia nowego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury.

Argumentacji jednak odwołującej się E. D. wskazanej w odwołaniach, że można jej przeliczyć emeryturę, wyliczając nową podstawę jej wymiaru w oparciu o kwotę bazową obowiązującą na 2013r., przyjąć nie sposób.

Jak słusznie wskazał to organ rentowy, aby odwołującej się można było wysokość emerytury obliczyć ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a więc i przyjąć kwotę bazową na 2013r., to zgodnie z art. 110 tej ustawy można to uczynić jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe

na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Tymczasem wyliczony w oparciu o wskazaną przez odwołującą się podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne przypadającą w części po przyznaniu emerytury wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie jest wyższy od poprzednio obliczonego. Poprzednio obliczony dla celów przyznania emerytury wynosił 271,97% (teraz taki wyliczony wynosi 273,62%), a obliczony w oparciu o wskazaną przez odwołującą się podstawę wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne przypadającą w części po przyznaniu emerytury 269,10%. Tak wynika z opinii biegłej sądowej z zakresu rachunkowości i finansów, której co do wyliczeń odwołująca się nie kwestionowała, a twierdziła tylko, że we wniosku o emeryturę wybrała 10 kolejnych lat kalendarzowych od 1.01.1997r. do 2006r. i jej wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wyniósłby wtedy 259,27%, a organ rentowy wyliczył go na 273,18%, a następnie na 273,62% z innego okresu, tj. z lat 1993-2002.

Stanowiska jednak odwołującej się, że z tego względu będzie miała wyższy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury obliczony w oparciu o wskazaną przez nią podstawę wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne przypadającą w części po przyznaniu emerytury niż poprzednio obliczony, podzielić nie można było. Wyliczonego bowiem przez organ rentowy wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury odwołująca się nie skarżyła. Obowiązywał więc cały czas. Zresztą z tego względu odwołująca się miała wyższą emeryturę. Musi więc być traktowany jako poprzednio obliczony i do niego muszą odnosić się rozważania odnośnie treści art. 110 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W sprawie nie mogła też być i przeliczana emerytura odwołującej się w oparciu o art. 111 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W oparciu zresztą o przepisy tego artykułu mogłaby być przeliczona odwołującej się tylko wysokość podstawy wymiaru emerytury, gdyż jego ust. 2 stanowi, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, obliczony na zasadach określonych w art. 15, mnoży się przez kwotę bazową ostatnio przyjętą do obliczenia świadczenia. Trzeba jednak przede wszystkim zauważyć, że w każdym przypadku obliczony wskaźnik na zasadach określonych w art. 15 ustawy na podstawie jego ust. 5 nie może być wyższy niż 250%. W sytuacji więc wyliczenia wyższego niż dotychczas, i tak uległby obniżeniu do 250%, a nowej kwoty bazowej przyjąć nie można byłoby.

Z racji więc na powyższe względy, Sąd Okręgowy na zasadzie art. 477¹⁴ § 1 kpc odwołania oddalił. Pozostałe bowiem wyliczenia dotyczące emerytury odwołującej się są prawidłowe, przy czym nie kwestionowane przez nią.

PW/mmw